

nen til medlem. Den kontoførende forening betaler ikke skat. Medlemmet af den kontoførende forening beskattes med visse modifikationer direkte af indkomsten i foreningen, når den oppebæres, og det hvad enten indkomsten bliver udloddet eller ej. Skattereglerne er kun egnede til foreninger med få medlemmer.

Bevisudstedende foreninger er kendetegnede ved, at medlemskabet (investeringsbeviserne) kan købes og sælges, uden at foreningen nødvendigvis blandes ind.

Det anføres ofte, at bevisudstedende foreninger er enten udloddende foreninger eller akkumulerende foreninger. Betegnelsen sigter til, at de enten udlodder deres indkomst til medlemmerne (udloddende) eller samler deres indkomst sammen i foreningen uden udlodning (akkumulerende).

I skattemæssige sammenhænge er betegnelserne misvisende, selvom de også bruges i det følgende. I virkeligheden sondres mellem foreninger, der mindst udlodder et beløb svarende til medlemmets skattepligtige indkomst, hvis medlemmet selv ejede sin part af foreningens aktiver (udloddende foreninger) og foreninger, der ikke opfylder dette krav (akkumulerende foreninger). En dansk eller udenlandsk forening kan derfor sagtens opfatte sig selv som udloddende, uden at den er det i skattemæssige sammenhænge.

I Danmark er der væsentlig flere udloddende foreninger end akkumulerende foreninger.

De udloddende foreninger er skattefrie som følge af, at indkomsten overføres til modtagerne af udlodningerne, og udlodningerne selv deles op i kapitalindkomst og aktieindkomst afhængig af de underliggende aktivers karakter.

De akkumulerende foreninger, som ændringerne under nærværende punkt vedrører, selskabsbeskattes ligesom aktieselskaber og fortjenesten på investeringsbeviserne beskattes ligesom fortjeneste på aktierne. Eventuelt udbytte beskattes som aktieudbytte.

For nogle akkumulerende foreninger – de såkaldte PAL-foreninger – gælder dog særlige regler. PAL-foreningerne må som medlemmer kun have livsforsikringselskaber, pensionselskaber og personer, der beskattes af afkastet af deres pensionsordning efter pensionsafkastbeskatningslovens regler. Endvidere må de danske pengeinstitutter, der forestår handelen med beviserne, også godt være medlemmer. Ellers kan handelen ikke formidles.

PAL-foreningerne betaler ikke skat. Medlemmerne beskattes til gengæld af stigning og fald i værdien af beviserne med 15 pct., som er den almindelige skattesats, der gælder PAL-skatten.

Som anført i indledningen af beskrivelsen af gældende regler kan aktieselskaber også benyttes som mellemlid ved investering i værdipapirer.

I disse tilfælde gælder ikke særlige regler. Selskaberne beskattes af deres indkomst opgjort efter de almindelige regler, og aktionærerne er omfattede af de almindelige regler om skat af udbyttet og skat af fortjenesten ved afståelse.

De ovenfor beskrevne regler om beskatning af medlemmerne af en investeringsforening, henholdsvis aktionærerne i et aktieselskab, gælder, hvad enten foreningen eller selskabet har hjemsted i Danmark eller i udlandet.

For investorer i akkumulerende investeringsforeninger og aktionærer i finansielle aktieselskaber gælder dog en undtagelse.

Den hænger sammen med, at akkumulerende investeringsforeninger og finansielle aktieselskaber betaler selskabsskat. Den danske aktieindkomstskatteprocent og selskabsskatten giver tilsammen en belastning, der nogenlunde svarer til skatten ved en direkte investering i obligationer. Denne sammenhæng mellem udbytteskat og selskabsskat lader sig ikke sikre ved investeringer i udlandet.

Som følge heraf findes der en regel i aktieavancebeskatningslovens 2 a, der medfører, at der sker en hårdere beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier i visse lavt beskattede udenlandske selskaber m.v. end ved afståelse af aktier i danske selskaber.

§ 2 a sikrer, at der ikke sker spekulation ved investering i f. eks. obligationer via lavt beskattede udenlandske selskaber.

§ 2 a og de andre regler betyder, at obligationsrenter, der kanaliseres igennem et 0-beskattet udenlandsk selskab og bliver udloddet fra dette, beskattes som kapitalindkomst – ligesom ved direkte eje.

Ejeren af selskabet kan vælge ikke at udlodde indkomsten, men i stedet spare den op i selskabet (uden skat), som han derefter sælger. Derved får han en fortjeneste på aktierne i stedet for en udlodning, som uden § 2 a skulle beskattes som aktieindkomst. § 2 a betyder, at fortjenesten beskattes som kapitalindkomst. Heroverfor står, at fortjeneste ved afståelse af aktier efter mere end tre års ejertid i tilsvarende danske selskaber højst beskattes som aktieindkomst.

Ved at spare op i det skattefrie selskab får ejeren en rentefordel sammenlignet med direkte eje. Ved direkte eje skal der hvert år betales skat af obligationsrenterne. I det skattefrie selskab bliver skatten udskudt indtil salget. Denne rentefordel bliver udlignet efter § 2 a på den måde, at fortjenesten bliver forhøjet med et procenttillæg. Den er på 1 pct. for hvert år, hvori